

Ви, німфи, що під водами німими...

Гарсіласо де ла Вега

Ви, німфи, що під водами німими,
В своїх оселях живе́те, щасливі,
Споруджених у кам'яні́м масиві,
Підтриманих колонами скляними,

Хай співчуття до мене вас обніме!
Якщо тчете ви ткани́ мерехтливі
Чи про свої кохання ви примхливі
Гомоните, о племено незримо,

Лиші́те все, щоб голови підняти!
Погляньте: чую́ я таку скорботу,
Що пильно́ буде вам ухвалу взяти:

Або вам слухати не стане сили,
Або, як з горя оберну́сь на воду,
Потіше́ння мені дасте ви миле.

Перекладач: Михайло Орест